

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1569/2025
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела недозвољена производња из члана 234. став 4. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Лаковића, поднетом против правоснажних решења Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр. 44/25 од 31.03.2025. године и Основног суда у Ваљеву Кв.бр.164/25 од 04.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Лаковића, поднет против правоснажних решења Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр. 44/25 од 31.03.2025. године и Основног суда у Ваљеву Кв.бр. 164/25 од 04.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр. 44/25 од 31.03.2025. године обавезани су сведоци ББ, ВВ и ГГ да солидарно носе трошкове одлагања доказне радње испитивања сведока одређене за 31. 03. 2025. године, са почетком у 12,30 часова, које су проузроковали својом кривицом у износу од 338.084, 48 динара.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв.бр.164/25 од 04.08.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених, адвоката Радослава Павловића, адвоката Вука Лаковића, адвоката Милице Јоксимовић и адвоката Невене Михаиловић, изјављене против решења ОЈТ у Ваљеву Кт.бр. 44/25 од 31.03.2025. године.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Вук Лаковић због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку,

оценио да је захтев недозвољен и да нема законом прописани садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вук Лаковић у захтеву за заштиту законитости истиче да је изрека првостепеног решења неразумљива, јер у истој није наведено коме су сведоци обавезни да солидарно носе трошкове одлагања доказне радње коју су проузроковали својом кривицом, нити је наведен парнициони рок у коме су дужни да испуне обавезу која им је утврђена решењем, па је самим тим наведена изрека и неизвршива, јер се не може утврдити ко има право да потражује наведене трошкове, односно ко би био извршни поверилац. По оцени браниоца, изреком решења сведоци су морали бити обавезани да окривљенима у року од осам дана од дана правоснажности решења под претњом принудног извршења солидарно исплате трошкове одлагања доказне радње у укупном износу од 338.084,48 динара. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да образложење решења не представља обавезујући део, већ да је једино изрека решења обавезујућа, а да се у образложењу решења наводе разлози који оправдавају одлуку из изреке. Самим тим је и другостепено решење нејасно и неправилно, с обзиром да је у другостепеном решењу наведено да се из образложења првостепеног решења јасно види ко су извршни повериоци, односно ко су лица која имају активну легитимацију за подношење предлога за извршење, као и које износе су овлашћени да наплате, односно да је наведено који износ и ком браниоцу припада од укупног износа трошкова. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Лаковића, у овом делу оценио недозвољеним.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се повреда закона састоји, односно не наводи на који начин је одлуком о трошковима кривичног поступка суд повредио законске одредбе. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Лаковића, у овом делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

С тога је Врховни суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић